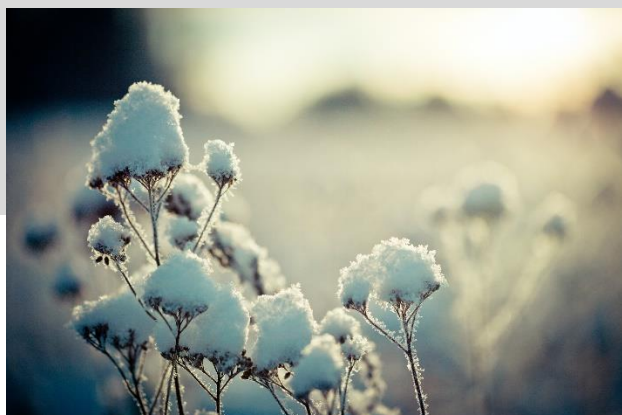

SBOROVÉ NOVINY

AKTUALITY ZE ŽIVOTA NAŠEHO SBORU

Radost

MILADA KOŽINOVÁ

"Plesej a raduj se, sionská dcero, neboť už přicházím a budu bydlet uprostřed tebe, je výrok Hospodinův." Zachariáš 2,14

Přemýšleli jste už, zda máte nějaký důvod k radosti? Myslím si, že spíše naříkáme nad současnými poměry v našem státě i v celém světě. Nevěřící lidé nadávají vládě, vylévají si zlost v diskuzích na internetu, a je to vše k pláči.

Přesto nás Boží slovo vyzývá na mnoha místech k radosti. Zatím jsme neměli důvod k naříkání, i když vyhlídky do budoucna nejsou růžové. Nad světem se stahují mraky.

Boží lid je přesto vyzýván dokonce k jásotu, což je nadšený projev radosti z přicházejícího Boha mezi ně. Pán Bůh je mezi námi, jak slíbil. Nemusíme se bát budoucnosti, byť je nejistá. On se postará o věřící ve jméno Pána Ježíše. Přišel už před více než 2000 lety. Toto slovo zaznamenal evangelista Jan ve výroku *"A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme Jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy."* (Jan 1,14)

Právě proto můžeme citovat nebo zpívat *"Zvěst spásy přeradostná zní po světa končinách, vykoupení dokonáno na Golgotských výšinách! Tak Bůh miloval svět, že až na smrt Syna dal, aby každý, kdo uvěří v Něho, život věčný jistě vzal. Spasení Ježíš dá, celým světem zaznívá: Pojď a ber, kdo jen chceš, brána všem se otvírá."*

Přijde chvíle, kdy bude znít v nebeských oblastech chvalo zpěv Církve svému Pánu: Haleluja, ujal se králování Pán, náš Bůh, ten Všemohoucí. Radujme se a jásejme a vzdávejme mu slávu, protože přišla svatba Beránkova a jeho manželka se připravila.

GLOSA

Hořčičné semínko vypráví o víře

HANA PINKNEROVÁ

Postávala jsem v samoobsluze u regálu s širokou nabídkou hořčice. Množství kelímků a skleniček různých velikostí i tvarů s všelijak barevnými nálepkami mne mátl. Nebyla jsem si jistá, jakou hořčici vlastně potřebuju. Nebývám nerozhodná, teď jsem ale stála a koukala.

Moje myšlenky totiž nebyly zcela zkoncentrovány na výběr vhodné hořčice. Ve skutečnosti jsem přemýšlela o něčem úplně jiném. Přemýšlela jsem o novoročním přání. Já jsem opravdu nemožná, co se týká včasného rozesílání vánočních gratulací. Když na to ještě myslím, bývá na posílání pohlednic brzo, když nastane správný čas, mívám hlavu v pejru. Myslím pouze na obchod. Objednávky, výkazy, rezervace, reklama, faktury, účtování. Prostě předvánoční doba v knihkupectví je taková. Nic jiného se mi tam už nevejde. Trochu se za to stydím a vynahrazuju to péefkou. Takové přání musí být stručné, vtipné, hluboké a povzbudivé. Kde takové vzít, jak je vymyslet?

Něco v mé mysli signalizovalo nápad. Jenže jsem nemohla přijít na to, jaký nápad by to tak asi mohl být. Kde je jaká souvislost mezi novoročenkou a hořčicí? Mimoděk jsem se usmála. To jsem celá já. Ty moje nápady, které chytám, když poletují vzduchem kolem mé hlavy. Podle čeho poznávám, že jsem něčemu na stopě? Přece podle zvláštního teplého pocitu, malé záře, nějakého nenápadného signálu, který pronikne krunýřem starostí a myšlenek. Zkousím se vracet po stopách svých myšlenkových pochodů a taky couvnu jeden dva kroky zpět k začátku police s hořčicemi.

Přejíždím očima po skleničkách a kelímcích odshora dolů a v jednom bodě to trochu zajiskří. Tohle? Celozrnná hořčice? To je ten nápad? Beru do rukou skleničku s fialovým víčkem a prohlížím si celá zrnka hořčice za sklem.

Co jsem to dnes ráno četla? Ten známý verš o zrnku hořčičném jako minimální míře víry potřebné k zázraku. To fakt není mnoho, což je povzbudivé. Tak malé zrnko víry by asi každý člověk kdesi na dně své dušičky vyškrábat mohl. Tolik víry stačí. Cvak a před mýma očima se najednou skví moje letošní novoročenka v plné parádě. Kladu do nákupního vozíku jednu celozrnnou hořčici a jedu se poohlédnout do oddělení koření po hořčičném semínku suchém. Přece nebudu na krásný papír natírat hořčici! Ale jedno zrníčko bych doprostřed přání izolepou přilepit svedla. Tolik víry stačí.

S tím vědomím budu rozesílat a rozdávat své péefky. Tak malinko důvěry v dobrého Boha stačí, aby člověk prosil. Až mě zahanbuje, že to je jen tak málo. Ráda bych si nějak zasloužila vyslyšení svých proseb, také přiložila ruku k dílu a možná i tak trochu spolurozhodovala, jak se ta záležitost vyřeší. Jenže dobře vím, že to nejde. Buď milost, nebo nic. Přemáhá mě radost. Jak malinká jsou hořčičná zrnka – tolik víry stačí. (www.proboha.cz)

V TOMTO VYDÁNÍ

Z DENÍKU MÍŠI P.

ALBIHO SVĚDECTVÍ

ALIANČNÍ TÝDEN

Z deníku Michaely Pištělákové

„Nechceme panovat nad vaší vírou, ale pomáhat vaší radosti; ve víře přece pevně stojíte.“ 2 Korintským 1:24 B21 To je dobrý verš! Ne 🤖 - panovat... (zavání fanatismem a sektářstvím) Ano ✅ - pomáhat (ve smyslu fakt pomáhat, a ne vlastně panovat 🤖😄) Kde to ti lidi vlastně berou, že chtějí panovat nad tím nejniternejším v nás? A to si fakt věří na to, že maj takovou knowledge (= viz **výklad slov na další straně na konci**)? 🤖 Proč se cítíme být odborníky na všechno? A hlavně životy druhých? Když jen Bůh vidí plný obraz?! 🖼️ Stojí to totiž pokoru. Možná i sebezapření. Rozpadnou se nám naše “jistoty”. To, čeho se tak pevně držíme, abychom přežili v tom tócu, co nám dává život. A toho se nechcem vzdát. Chápu. Protože máme strach, že svět je vlastně úplně jiný. Než jak jsme ho doposud viděli, ale já upřímně doufám a chci, aby svět byl vlastně úplně jiný i ti lidi v něm... jiní, než takoví, jací se mi občas zdají! Chci nosit Boží brejle. Ale to neznamená přijít o sebe samu, svoje emoce a pocity a to, jak podivuhodně a jedinečně mě Bůh stvořil. Jen prostě... vzít si ty brejle. Ať dokážu vidět svět trochu víc Božima očima, ale cítit svým srdcem, které nechám Boha, aby tříbil. Oukej prakticky... ještě že Pája zmínil, jak teda můžem pomáhat. V jedenáctém verši téže kapitoly - je poprvé zmíněno slovo pomáhat v tomhle kontextu ➡️ Pomáhat ...🙏🙏🙏... MODLITBAMI! 🙏 Yes! Není nad ten pocit, když cítím sílu modlitby ❤️, když nám i vy budete společně pomáhat svými modlitbami. Mnozí pak budou moci děkovat Bohu za ten dar, který nám byl udělen díky modlitbám tolika lidí.“ — 2 Korintským 1:11

Zároveň teda... jak se modlit za druhé? Určitě ne ve stylu týpka v synagoze - “Uf, dík, Bože, že nejsem támhleten bídák vzadu!” Ani ne ve stylu... “plís, ať je víc takový, nebo makový” - ale! “Ne má vůle, ale tvá se staň” i pro život druhého člověka, vůle Boží je totiž the best. Pro všechny. Jednou za mnou přišel jeden člověk, že se bude modlit, abych dostala rozum a odešla ze svého studia. A totálně neměl Boží brejle teda! Díky Bohu za nevyslyšené modlitby!! 😊... ale to je fakt tak moc krásné, “pomáhat lidem svými modlitbami” ❤️ A zajímavost na závěr: „Nepíšeme vám přece nic než to, co čtete a čemu rozumíte. Doufám, že jednou porozumíte dokonale (tak jako nám zatím rozumíte zčásti), že v den Pána Ježíše budeme vaší chloubou právě tak jako vy naši.“ — 2 Korintským 1:13-14 Oni ti pisatelé ani neměli pocit, že ti adresáti už rozumí úplně všemu. Ale stejně jim na konci té kapitoly říkají, že “ve víře pevně stojí” a že nad jejich vírou nechtějí panovat, ale pomáhat jejich radosti. To je fakt krásné, jakou máme úžasnou možnost lidem sloužit a budovat společenství. 🙏🙏

🤖 Nedivím se, že do toho ten Zlý rád háže vidle - se kterými se pak my lidi naháníme btw.

Výklad slov a zkratek:

- Knowledge – poznání, vědět o co jde
- Yes – ano
- Plís (please) – prosím
- The best - nejlepší
- Btw (by the way) – mimochodem

Všem lednovým oslavencům
přejeme jen to nejlepší a Boží
požehnání!

PLÁNOVANÉ AKCE

Alianční týden modliteb v Karviné
8.-12. 1. 2024

- Po: 08.01. - SCEAV 17:00 hodin (KA 1, náměstí TGM)
- Út: 09.01. - Kř. Sb 17:00 hodin (KA 8, Slovenská 2868)
- St: 10.01. - Církev Bratrská 17:00 hodin (KA 7, Centrum 2297/22)
- Čt: 11.01. - AC Karviná 17:00 hodin (KA 6, Za Panelárnou 2481)
- Pá: 12.01. - CASD 17:00 hodin (KA 4, Dačického 715)

KONTAKTY

Za Panelárnou 2481/2, 73506 Karviná
Tel.: + 420 596 318 745
E-mail: ackarvina@volny.cz
Web: www.ackarvina.cz
FB: AC Karviná
Číslo účtu: 2200929323/2010

Sborové noviny vycházejí jako měsíčník a jsou distribuovány zdarma. K dostání jsou v budově sboru nebo online na našem webu. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme. Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně pověřené osobě anebo zaslat na uvedené adresy. Příspěvky procházejí korekcí redaktora.

 Aktuality sledujte na našem FB

Nedělní bohoslužby začínají
pravidelně v 9:30!

Výjezd do Belgie za ustanovením pastora

ALBERT BALOG

Na konci listopadu 29. 11. jsme já, Lumír a Petr Rataj (měl jet s námi i biskup Martin Moldan, ale onemocněl) vyjeli do Belgie, abychom se zúčastnili ustanovení pastora Ernesta Šugára. Na letišti v Praze jsme jeli autem, cesta byla nebezpečná, protože hodně sněžilo a v některých místech naše auto trochu tancovalo. Nicméně do Belgie jsme nakonec doletěli úplně v pořádku, tam nás už čekal Ernest. Na druhý den byl Ernest pomazán za pastora Lumírem, Petrem a předsedou protestantských a evangelikálních církví Davidem Vandepudem. Ceremoniál byl perfektně připraven ve velkém sále, kde se překvapivě sešlo zhruba 180 lidí. Nesměla chybět také svědectví. Sám jsem mluvil o tom, jak jsme začali pomáhat a pracovat tady v Gentu, poté jedna sestra mluvila o tom, jak Bůh uzdravil její dceru, které doktoři už nedávali žádnou šanci. Další sestra vyprávěla, jak byla vysvobozená z okultismu. Byl jsem velice povzbuzen, kolik toho Bůh za těch 13 let udělal.

V průběhu našeho pobytu nás navštívili mládežníci v soukromém bytě, kde jsme byli ubytovaní. Několik hodin jsme si povídali, odpovídali na jejich otázky. Viděli jsme v nich obrovskou ochotu sloužit, tak rád bych to viděl i ve sborech u nás v česku. No a domů jsme dojeli díky Pánu také dobře. Ernest prosí o modlitby za větší sál a celou práci v Belgii. Pozdravuje celý náš sbor a těší se na den, kdy nás bude moct navštívit. Pro více fotek a informací se můžete podívat na fb stránky Apoštolská církev Gent.